

And We Talk of Christ

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ug Naghisgot Kita ni Kristo

Ni Elder Gary E. Stevenson
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

April 2025 general conference

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light.

Kita mga sumusunod ni Jesukristo, ug kita nagtinguha sa pagdawat ug pagpakigbahin sa Iyang kahayag.

Introduction

At the end of a long overseas assignment, my wife, Lesa, and I stepped into an airport terminal in preparation for just one more flight—a red-eye—to get home. As we stood with many others moving a step at a time in long lines, we could feel the growing anxiety of fellow travelers worried about making flights, getting through passport and visa review, and successfully navigating security checks.

We finally reached a station occupied by a customs officer who seemed unaffected by the high levels of stress and anxiety in the room. She almost mechanically, with no eye contact, reached for my documents, confirmed my picture, thumbed through one page after another, and finally stamped my passport with a heavy thud.

She then reached for Lesa's papers. Devoid of emotion, head down and focused on her work, she methodically thumbed through the pages with an expert eye, focusing on the details of the documents in front of her. We were somewhat surprised when she suddenly stopped, lifted her head, and made eye contact with Lesa in a deliberate and warm upward gaze. With a

Pasiuna

Sa kataposan sa usa ka taas nga buluhaton sa gawas sa nasod, ang akong asawa, si Lesa, ug ako misulod sa usa ka terminal sa airport aron mangandam alang sa usa na lang ka flight—sa lawom nga kagabhion—aron makauli. Samtang nagbarog kami kauban sa daghang tawo diha sa hinay kaayo nga naglihok nga linya, nabati namo ang nagkadako nga kabalaka sa mga isig ka tigbiyahe nga nabalaka mahitungod kon makasakay sa mga flight, moagi sa pagrebyo sa passport ug visa, ug malamposon nga mahuman sa mga pagsusi sa seguridad.

Sa kataposan naabot kami sa usa ka estasyon nga giokupar sa usa ka customs officer nga ingon wala naapektohi sa taas nga mga lebel sa kaugtas ug kabalaka diha sa lawak. Siya sama sa naandan nga hapit wala maghunahuna niini, nga walay pagtan-aw sa mata, mikuha sa akong mga dokumento, mikompirmar sa akong litrato, mipakli sa usa ka pahina human sa usa, ug sa kataposan mitatak sa akong pasaporte uban sa usa ka bug-at nga lagubo.

Siya dayon mikuha sa papeles ni Lesa. Walay emosyon, nagduko ug nakatutok sa iyang trabaho, siya han-ay nga mipakli sa mga pahina uban ang usa ka eksperto nga mata, nakatutok sa mga detalye sa dokumento sa iyang atubangan. Kami ingon og nasorpresa sa dihang siya kalit nga mihunong, mihangad, ug mitan-aw sa mata ni Lesa sa usa ka tinuyo ug mahigalaon nga

tender smile, she gently stamped Lesa's passport and handed the documents back to her. My wife smiled in return, accepted the documents, and exchanged warm parting words.

"What just happened?" I asked incredulously.

Lesa then showed me what the agent had seen—a small card with the image of the Savior. It had accidentally slipped from Lesa's purse into the folds of her passport. This is what the customs officer had found. This is what had changed her whole demeanor.

Grace and Truth, by Simon Dewey, courtesy of altusfineart.com, © 2025, used with permission

This small picture of the Savior connected the hearts of two otherwise disconnected strangers. It transformed the impersonal to personal, capturing the beauty, the miracle, and the reality of the Light of Jesus Christ. For the remainder of that day and often since, I have contemplated that sweet, simple moment with awe and have rejoiced in the glorious effect of the Light of Christ upon God's children.

We Talk of Christ

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light. Implicit in the name of the Church is our theology of "Jesus Christ himself being the chief corner stone." Through ancient and living prophets, our Heavenly Father has commanded us to "hear Him!" and to "come unto Christ." "We talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, [and] we prophesy of Christ."

We teach that Jesus Christ is the Son of God, and during His earthly ministry, Jesus taught His gospel and established His Church.

We testify that at the end of His life, Jesus atoned for our sins when He suffered in the Garden of Gethsemane, was crucified on the cross, and then was resurrected.

pagtutok. Uban sa usa ka malumo nga pahiyom, hinay niyang gitatakan ang pasaporte ni Lesa ug gihatag balik ang mga dokumento ngadto kaniya. Ang akong asawa mipahiyom og balik, midawat sa mga dokumento, ug nakigbinayloay og mahigalaon nga mga pulong sa pagpanamilit.

"Unsay gayod ang nahitabo?" Wala ko katuo nga nangutana.

Si Lesa dayon mipakita kanako sa unsay nakita sa agent—usa ka gamay nga kard nga adunay imahe sa Manluluwas. Kini aksidenteng nahulog gikan sa pitaka ni Lesa ngadto sa mga pilo sa iyang pasaporte. Kini maoy nakita-an sa customs officer. Kini maoy nakapausab sa iyang tibuok nga batasan.

Grace and Truth, ni Simon Dewey, sa maayong kabubut-on sa altusfineart.com, © 2025, gigamit nga adunay pagtugot

Kining gamay nga litrato sa Manluluwas mitabang sa duha ka estranghero nga mobati nga sila adunay gamayng koneksiyon. Kini miusab sa dili personal ngadto sa personal, nagrepresentar sa katahom, sa milagro, ug sa reyalidad sa Kahayag ni Jesukristo. Alang sa nahibilin niana nga adlaw ug kanunay sukad, akong gipamalandongan kana nga maanindot, yano nga higayon uban sa katingala ug nagmaya sa mahimayaon nga epekto sa Kahayag ni Kristo diha sa mga anak sa Dios.

Naghisgot Kita kang Kristo

Kita mga sumusunod ni Jesukristo, ug kita nagtinguha sapagdawatugpagpakigbahinsa Iyang kahayag. Gipasabot diha sa ngalan sa Simbahan mao ang atong teyolohiya ni "Jesukristo [nga] mao ang ulohang bato sa pamag-ang." Pinaagi sa karaan ug buhi nga mga propeta, ang atong Langitnong Amahan misugo kanato nga "[m]aminaw Kaniya!" ug "moduol kang Kristo." "Naghisgot [kita] kang Kristo, nagmaya [kita] diha kang Kristo, nagsangyaw [kita] mahitungod kang Kristo, ug nanagna [kita] mahitungod kang Kristo."

Kitanagtudlonga si Jesukristo mao ang Anak sa Dios, ug atol sa iyang yutan-on nga pangalagad, si Jesus mitudlo sa Iyang ebanghelyo ug miestablisar sa Iyang Simbahan.

Kitanagpamatuod nga sa kataposan sa Iyang kinabuhi, si Jesus miula alang sa atong mga sala sa dihang Siya nag-antos diha sa Tanaman sa Getsemane, gilansang diha sa krus, ug dayon nabanhaw.

Werejoicethat because of the Savior's atoning sacrifice, we can be forgiven and cleansed of our sins as we repent. This brings us peace and hope while making it possible for us to return to God's presence and receive a fulness of joy.

Weprophesythat because of Jesus's Resurrection, death is not the end but an important step forward. "We will all be resurrected after we die. This means that each person's spirit and body will be reunited and live forever."

Come unto Christ

Living prophets in our day—who receive revelation from God to teach and lead us—are increasingly inviting us to come unto Christ. They are helping us to center our hearts, ears, and eyes more fully on Him. We could cite numerous examples of adjustments and enhancements announced by the First Presidency that are designed to focus us on Jesus Christ. Some of these include:

The decision to retire the name "Mormon Church" and to replace it with the correct name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

The availability of new, inspired Christ-themed art for display in meetinghouses.

Young Women and Aaronic Priesthood quorum themes and music focused on Jesus Christ, such as "Disciple of Christ" and "Look unto Christ."

Greater emphasis on the Atonement and literal Resurrection of Jesus Christ as the most glorious events in history.

Celebration of Easter as a season and not just a holiday, with an emphasis on Jesus Christ.

The introduction of the visual identifier of the Church of Jesus Christ and its symbolic nature.

Let us look closer at the impact of some of these. First, the Church symbol.

Kitanagmayakay tungod sa maulaon nga sakripisyo sa Manluluwas, kita mahimong mapasaylo ug malimpyohan sa atong mga sala kon kita maghinulsol. Kini makahatag kanato og kalinaw ug paglaom samtang naghimo niini nga posible alang kanato nga makabalik ngadto sa presensiya sa Dios ug makadawat og kahingpitan sa kalipay.

Kitananagnanga tungod sa Pagkabanhaw ni Jesus, ang kamatayon dili mao ang kataposan apan usa ka importante nga lakang sa pag-uswag. "Kitang tanan mabanhaw human kita mamatay. Kini nagpasabot nga ang matag espiritu ug lawas sa tawo mahiusa pag-usab ug mabuhi hangtod sa kahangtoran."

Duol ngadto ni Kristo

Ang buhi nga mga propeta sa atong panahon—kinsa nagdawat og pagpadayag gikan sa Dios aron sa pagtudlo ug pagpangulo kanato—nagkakusog nga nagdapit kanato nga moduol kang Kristo. Sila nagtabang kanato sa pagtutok sa Iyang ebanghelyo uban sa atong tibuok nga pagtagad ug tinguha. Kita makakutlo og daghang ehemplo sa mga pagpahiangay ug mga pagpalambo nga gipahibalo sa Unang Kapangulohan nga gidesinyo aron nga kita motutok kang Jesukristo. Ang pipila niini naglakip sa:

Ang desisyon nga dili na gamiton ang ngalan nga "Mormon nga Simbahan" ug ilisan kini sa husto nga ngalan, Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw.

Ang pagkaanaa sa bag-o, dinasig sa Kristo nga tema nga art nga ipakita diha sa mga meetinghouse.

Mga tema ug musika sa Young Women ug Aaronic nga Pagkapari nga nakatutok kang Jesukristo, sama sa "Ako usa ka tinun-an ni Jesukristo" ug "Tan-aw ngadto kang Kristo."

Mas gihatagan og gibug-aton ang Pag-ula ug ang literal nga Pagkabanhaw ni Jesukristo isip ang labing mahimayaon nga mga panghitabo sa kasaysayan.

Ang pagsaulog sa Pasko sa Pagkabanhaw isip usa ka panahon ug dili lang usa ka holiday, nga adunay paghatag og gibug-aton diha kang Jesukristo.

Ang pagpaila sa makitang ilhanan sa Simbahan ni Jesukristo ug sa simbolikanhon nga kinaiya niini.

Atong mas tan-awon og klaro ang epekto sa pipila niini. Una, ang simbolo sa Simbahan.

The Church Symbol

In 2020, President Russell M. Nelson introduced a new visual identifier for the Church. This symbol reflects the truth that Christ is at the center of His Church and should be at the center of our lives. We now see this familiar symbol on temple recommends, on Church websites and magazines, as the icon for the Gospel Library app, and even on military ID tags for many members of the Church serving in the armed forces. The symbol includes the name of the Church contained within a cornerstone, a reminder that Jesus Christ is the chief cornerstone, shown here in Cambodian and in use in 145 languages.

The center of the symbol is a representation of Bertel Thorvaldsen's beloved marble Christ statue, which has become widely associated with the Church and is found in visitors' centers and on temple grounds around the world. Its prominence in the Church symbol suggests that Christ should be the center of all we do. Likewise, the Savior's outstretched arms indicate His promise to embrace all who will come unto Him. This symbol is a visual representation of the love of the Savior Jesus Christ and a constant reminder of the living Christ.

Out of curiosity, I have inquired of many families and friends concerning one important element of the Church symbol. Surprisingly, many are not aware of a hallowed feature that it embodies. Jesus Christ stands under the arch. This represents the resurrected Savior emerging from the tomb. We truly celebrate the resurrected, living Christ, even in the use of the Church symbol.

Higher and Holier Easter

Now let us contemplate the significance of Easter. In recent First Presidency messages concerning Easter, we have been challenged to "celebrate the Resurrection of our living Savior

Ang Simbolo sa Simbahan

Niadtong 2020, si Presidente Russell M. Nelson mipaila og bag-ong makitang ilhanan alang sa Simbahan. Kini nga simbolo nagpakita sa kamatuoran nga si Kristo mao ang anaa sa sentro sa Iyang Simbahan ug kinahanglan nga mao ang anaa sa sentro sa atong mga kinabuhi. Kita karon nakakita niining pamilyar nga simbolo diha sa mga rekomend sa templo, diha sa mga website ug mga magasin sa Simbahan, isip ang icon sa Gospel Library nga app, ug gani sa mga tag sa ID sa militar alang sa mga miyembro sa Simbahan nga nagserbisyo diha sa mga armadong kusog. Ang simbolo naglakip sa ngalan sa Simbahan nga anaa diha sa sulod sa usa ka pamag-ang nga bato, usa ka pahinumdom nga si Jesukristo mao ang ulohang bato sa pamag-ang, gipakita dinhi sa Cambodian ug gigamit sa 145 ka pinulongan.

Ang sentro sa simbolo mao ang usa ka representasyon sa minahal nga marmol nga Christus-nga estatuwa nga hinimo ni Bertel Thorvaldsen, nga nahimong nailhan kaayo nga may kalabotan sa Simbahan ug makita diha sa mga sentro alang sa mga bisita ug diha sa mga nataran sa templo sa tibuok kalibotan. Ang pagkainila niini diha sa simbolo sa Simbahan nagsugyot nga si Kristo kinahanglan nga anaa sa sentro sa tanan natong buhaton. Sa samang paagi, ang gipatuyhad nga mga bukton sa Manluluwas nagpaila sa Iyang saad sa pagdawat sa tanan nga moduol ngadto Kaniya. Kini nga simbolo mao ang usa ka biswal nga representasyon sa gugma sa Manluluwas nga si Jesukristo ug usa ka kanunay nga pahinumdom sa buhi nga Kristo.

Tungod sa pagkakuryoso, nangutana ko sa daghang pamilya ug mga higala kabahin sa usa ka importante nga elemento sa simbolo sa Simbahan. Makapasorpresa, daghan ang wala nahibalo sa usa ka balaan nga kinaiya nga gipakita niini. Si Jesukristo nagbarog ilawom sa arko. Kini nagrepresentar sa nabanhaw nga Manluluwas nga migawas gikan sa lubnganan. Kita sa pagkatinuod nagsaulog sa nabanhaw, buhi nga Kristo, bisan diha sa paggamit sa simbolo sa Simbahan.

Mas Halangdon ug Mas Balaan nga Pasko sa Pagkabanhaw

Karon atong hinuklogan ang kaimportante sa Pasko sa Pagkabanhaw. Sa bag-ohay nga mga mensahe sa Unang Kapangulohan kabahin sa Pasko sa Pagkabanhaw, kita gihagit nga atong

by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families.” In short, we have been encouraged to move to a higher and holier celebration of Easter.

I love continuing revelation concerning Easter and am gratified for your many efforts to make Easter a sacred and holy occasion. In addition to holding a one-hour sacrament meeting on Easter Sunday, other examples of worthy activities include ward and stake devotionals and activities on Palm Sunday as well as during Holy Week. These remembrances include activities with children and youth and often incorporate interfaith choirs. Others have held “Living Christ” open houses for members and friends and have participated in multid denominational community Easter events.

Such activities mirror the multitudes in the city of Jerusalem whose voices joined together to praise the Savior during His triumphal entry. Equally impressive are reports of your responses to the First Presidency’s invitation to worship at home as families to commemorate this most important holiday.

I believe that family worship surrounding Easter has elevated remarkably. Two years ago, I spoke about our family’s determination to improve the way we honor Easter. Admittedly, this is still a work in progress. We have always enjoyed a special Easter Sunday meal, Easter baskets, and an Easter egg hunt, and we still do. However, adding an intentional spiritual dimension that focuses on Jesus Christ and His Atonement to our celebration has brought a sweet balance to our commemoration of these most holy of all events.

“saulogon ang Pagkabanhaw sa atong buhi nga Manluluwas pinaagi sa pagtuon sa Iyang mga pagtulun-an ug sa pagtabang sa pag-establisar og mga tradisyon sa Pasko sa Pagkabanhaw sa atong katilingban sa kinatibuk-an, ilabi na sa sulod sa atong kaugalingong mga pamilya.” Sa laktod, kita giawhag nga mouswag ngadto sa usa ka mas halangdon ug mas balaan nga pagsaulog sa Pasko sa Pagkabanhaw.

Ako ganahan kaayo sa nagpadayon nga pagpadayag kabahin sa Pasko sa Pagkabanhaw ug nalipay alang sa inyong daghang paningkamot sa paghimo sa Pasko sa Pagkabanhaw nga usa ka sagrado ug balaan nga okasyon. Agig dugang sa pagpahigayon og usa ka oras nga panagtigom alang sa sakramento atol sa Dominggo sa Pasko sa Pagkabanhaw, ubang mga ehemplo sa takos nga mga kalihokan naglakip sa mga debosyonal sa ward ug stake ug mga kalihokan sa Dominggo sa Lukay ingon man atol sa Semana Santa. Kini nga mga paghinumdom naglakip sa mga kalihokan uban sa kabataan ug kabatan-onan ug kanunay nga naglakip og ubang tinuohan nga mga choir. Ang uban nagpahigayon og “Buhi nga Kristo” nga mga open house alang sa mga miyembro ug mga higala ug miapil sa daghang relihiyon nga mga kalihokan sa komunidad sa Pasko sa Pagkabanhaw.

Ang ingon nga mga kalihokan susama sa daghang pundok sa mga tawo diha sa dakbayan sa Jerusalem kansang mga tingog naghiusa aron sa pagdayeg sa Manluluwas atol sa Iyang mad-aogon nga pagsulod. Ang parehas nga madananihon mao ang mga report sa inyong mga tubag ngadto sa imbitasyon sa Unang Kapangulohan nga mosimba diha sa panimalay isip mga pamilya aron sa paghinumdom niining labing importante nga holiday.

Ako nagtuo nga ang pamilya nga pagsimba kalabot sa Pasko sa Pagkabanhaw misaka gayod. Duha ka tuig ang milabay, namulong ako mahitungod sa tinguha sa among pamilya nga mapalambo ang paagi sa among pagpasidungog sa Pasko sa Pagkabanhaw. Angkonon nako, kini usa ka buhat nga gipaningkamotan pa. Kami kanunayng ganahan kaayo sa usa ka espesyal nga pagkaon sa Pasko sa Pagkabanhaw, mga bukag sa Pasko sa Pagkabanhaw, ug usa ka pagpangita og mga itlog sa Pasko sa Pagkabanhaw, ug gibuhag gihapon namo. Apan, ang pagdugang on tinuyo nga espirituhanon nga habig nga motutok ni Jesukristo ug sa Iyang Pag-ula ngadto sa among

This year will be our third attempt to make Easter more Christ-centered. Like the Christmas nativity, our family Easter Day play includes rudimentary costumes, reading of scriptures from the New Testament and Book of Mormon, music, Easter pictures, palm fronds—and a little chaos, if I’m being completely honest. Children and grandchildren reading and reciting the Palm Sunday praises of “Hosanna ... Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna in the highest” and “This is Jesus ... of Galilee” seem as relevant as “Peace on earth, good will to men” is at Christmastime.

We now enjoy a mix of decorations. What was once almost exclusively bunnies and Easter eggs is now balanced with the Christ and images of the empty tomb, the resurrected Savior appearing in the garden outside the tomb, and the Savior’s appearance to the Nephites. We are also striving to make Easter a season rather than just a day. We are trying to be more conversant, thoughtful, and celebratory of Palm Sunday and Good Friday and of the sacred events that took place during all of Holy Week.

Easter allows us to honor both the atoning sacrifice of Jesus Christ and the literal and joyous Resurrection of Him. Our hearts are heavy as we imagine the Savior’s suffering in the garden and upon Calvary, but our hearts rejoice as we envision the empty tomb and the heavenly decree “He is risen!”

A Literal Resurrection

Recent First Presidency encouragement to look “forward to Easter and the Resurrection of Jesus Christ—the most glorious of all messages to mankind” highlights the magnitude of this

celebrasyon nagdala og maanindot nga balanse sa among paghinumdom niining labing balaan sa tanang panghitabo.

Kining tuiga mao ang among ikatulo nga pagsulay sa paghimo sa Pasko sa Pagkabanhaw nga mas nakasentro kang Kristo. Sama sa pagkatawo ni Jesukristo sa Pasko, ang among pamilya nga pasundayag sa Pasko sa Pagkabanhaw naglakip sa yano nga mga igsusul-ob, pagbasa sa mga kasulatan gikan sa Bag-ong Tugon ug sa Basahon ni Mormon, musika, mga litrato sa Pasko sa Pagkabanhaw, mga dahon sa palmera—ug gamay nga kagubot, kon magmatinuoron gayod ako. Ang mga anak ug mga apo nagbasa ug nagsaysay sa mga pagdayeg sa Dominggo sa Lukay nga “Hosanna ... Dalaygon ang nagaanhi sa ngalan sa Ginoo! Hosanna sa kahitas-an” ug, “Mao kini ... si Jesus ... sa Galilea” ingon og sama nga may kalabotan sa “Sa yuta panagdait sa mga tawo nga iyang gikahimut-an” sa panahon sa Pasko.

Kami karon nalingaw na sa sagol nga mga dekorasyon. Ang unsay kaniadto nga hapit mga kuneho ug mga itlog sa Pasko sa Pagkabanhaw lang karon nabalanse na sa Christ ug sa mga imahe sa walay sulod nga lubnganan, sa nabanhaw nga Manluluwas nga nagpakita diha sa tanaman gawas sa lubnganan, ug ang pagpakita sa Manluluwas ngadto sa mga Nephita. Kami usab naningkamot sa paghimo sa Pasko sa Pagkabanhaw nga usa ka panahon kaysa usa lang ka adlaw. Kami naningkamot nga mahimong mas sinati, mahunahunaon, ug masaulogon sa Dominggo sa Lukay ug sa Biyernes Santo ug sa sagrado nga mga panghitabo nga nahitabo atol sa tibuok Semana Santa.

Ang Pasko sa Pagkabanhaw nagtugot kanamo sa pagpasidungog sa maulaong sakripisyo ni Jesukristo ug sa literal ug malipayon nga Pagkabanhaw Niya. Ang among mga kasingkasing masulub-on samtang among hunahunaon ang pag-antos sa Manluluwas didto sa tanaman ug didto sa Kalbaryo, apan ang among mga kasingkasing magmaya samtang among handurawon ang walay sulod nga lubnganan ug ang langit-nong mando nga “Siya nabanhaw!”

Usa ka Literal nga Pagkabanhaw

Ang bag-ohay lang nga pag-awhag sa Unang Kapangulohan nga “maglantaw sa Pasko sa Pagkabanhaw ug sa Pagkabanhaw ni Jesukristo—ang labing mahimayaon sa tanang mensahe

season. While there appears to be a growing trend among various Christian theologians to view the Resurrection in figurative and symbolic terms, we affirm our doctrine that “the Resurrection means that all who have ever lived will be resurrected, and the Resurrection is literal.” “For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive.” Jesus Christ broke the bands of death for every living soul.

We truly stand all amazed at the grace Jesus offers us. We embrace His words that “greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.”

C. S. Lewis stated that “to preach Christianity meant [to the Apostles] primarily to preach the Resurrection. ... The Resurrection is the central theme in every Christian sermon reported in the Acts. The Resurrection, and its consequences, were the ‘gospel’ or good news which the Christians brought.”

I proclaim that “there is a resurrection, ... the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.”

Conclusion and Testimony

In conclusion, I testify that all who accept the invitations from our living prophet and his counselors to more intentionally commemorate the holy events that Easter represents will find that their bond with Jesus Christ grows ever stronger.

Just days ago, I learned about a grandmother who rehearsed the Easter story with her four-year-old grandson by using simple replicas of the tomb, the stone that covered the sepulchre, Jesus, Mary, the disciples, and the angel. The little boy watched and listened intently as his grandma shared the burial, closing and opening of the tomb, and the garden scene of the Resurrection. He later carefully repeated the story in surprising detail to his parents as he moved the figures about himself. Following this sweet moment,

ngadto sa katawhan” nagpakita gayod sa kamahinungdanon niini nga panahon. Samtang adunay ingon og nagkadako nga gituohan taliwala sa nagkadaiyang Kristiyano nga mga teyologo nga hunahunaon ang Pagkabanhaw sa pasumbingay ug simbolikanhon nga mga termino, kita momatuod sa atong doktrina nga “ang Pagkabanhaw nagpasabot nga ang tanan kinsa nabuhi sukad mabanhaw, ug ang Pagkabanhaw literal.” “Kay maingon nga diha kang Adan ang tanan nangamatay, maingon man usab diha kang Kristo ang tanan mangabuhi.” Si Jesukristo mibugto sa mga higot sa kamatayon alang sa matag buhi nga kalag.

Kita sa pagkatinuod nagpabilin nga natingala sa grasya nga gitanyag ni Jesus kanato. Kita mohangop sa Iyang mga pulong nga “walay bisan kinsa nga may gugma nga labaw pa niini, nga ang usa ka tawo magahalad sa iyang kinabuhi sa pagpakamatay alang sa iyang mga higala.”

Si C. S. Lewis mipahayag nga “sa pagsangyaw sa Kristiyanismo nagpasabot [ngadto sa Apostoles] gayod sa pagsangyaw sa Pagkabanhaw. ... Ang Pagkabanhaw mao ang nag-una nga tema sa matag Kristiyano nga wali nga gireport diha sa Mga Buhat. Ang Pagkabanhaw, ug ang mga sangpotanan niini, mao ang ‘ebanghelyo’ o ang maayong balita nga gidala sa mga Kristiyano.”

Ako mopahayag nga “adunay pagkabanhaw, ... wala magmadaogon ang lubnganan, ug ang kahapdos sa kamatayon gituohop diha kang Kristo.”

Panapos ug Pagpamatuod

Sa pagtapos, ako mopamatuod nga tanan kinsa modawat sa mga imbitasyon gikan sa atong buhi nga propeta ug sa iyang mga magtatambag nga mas tuyo nga mohinumdom sa balaan nga mga panghitabo nga girepresentar sa Pasko sa Pagkabanhaw makakaplag nga ang ilang relasyon ni Jesukristo mas magkalig-on gayod.

Pipila lang ka adlaw ang milabay, nahibaloan nako ang mahitungod sa usa ka lola kinsa misaysay sa istorya sa Pasko sa Pagkabanhaw ngadto sa iyang kwatro anyos nga apo gamit ang yano nga mga kopya sa lubnganan, sa bato nga mitabon sa lubnganan, ni Jesus, si Maria, sa mga disipulo, ug sa anghel. Ang batang lalaki mitan-aw ug naminaw og maayo samtang ang iyang lola mipakigbahin sa paglubong, pagsirado ug pag-abli sa lubnganan, ug sa eksena sa tanaman bahin sa Pagkabanhaw. Siya sa wala madugay mainamp-